

[Knud Jespersen.]

Det var meget besnærende, at hr. Erhard Jakobsen konstaterede, at det dagsordensforslag, som jeg måtte have i lommen, ville hr. Erhard Jakobsen stemme imod. Det er i virkeligheden at tage forskud på glæderne. Nu kunne jeg jo fristes til at fremsætte et dagsordensforslag om, at forhandlingerne skulle gå videre; så måtte hr. Erhard Jakobsen stemme imod, hvis han vil holde ord. Det skal jeg undlade at gøre, fordi jeg synes, vi har brugt megen tid, og der er kommet lidt ud af det, overordentlig lidt. De skatte- og de afgiftsforslag, man burde gennemføre, er af en helt anden art, og derfor må vi afvise de foreliggende forslag totalt.

Når man siger, at vi har ikke tid til et valg, ja men har vi da tid til sådanne manøvrer, som vi har været igennem? Har vi da tid til at prøve at handle hen over hovedet på befolkningen i en sådan udstrækning, at ganske vide kredse har følt, at det eneste, de kunne gøre, var at protestere ved at holde møder i arbejdstiden eller nedlægge arbejdet? Vi har talt gang på gang i dette ting om, hvordan man skulle respektere arbejdets parters forhold. Er man da ikke klar over, at man med disse forslag griber ind i indgåede aftaler, at man faktisk bryder den overenskomst, der er indgået? Alligevel er man forbavset, og nogle er forargede over, at disse arbejdere ikke længere bare vil bøje nakken.

Det, regeringen Hartling har gjort mesterligt, er at udnytte frygten for valget, ikke i befolkningen, men i dette høje ting. Det er her, frygten er, og jeg er bange for, at denne frygt kan komme til at lamme. Den lammede jo så meget, at man gik ind på ideerne og tankerne under første behandling og mente, at man måtte finde en løsning på den nuværende regerings grundlag. Det var allerede at give regeringen gode kort på hånden.

Vi har absolut den opfattelse, at befolkningen — inklusive B&Os tillidsmænd og inklusive alle andre tillidsmænd — faktisk venter, at man nu skal have luften renset. De vil tages med på råd, de vil påvirke socialdemokrater, centrumdemokrater, kommunister og folkesocialister igennem valgmoderne ved at forklare, hvad for en politik der skal føres. Er det udemokratisk, er det at lide tempotab at gå ud og spørge det arbejdende folk og alle mennesker i dette land,

hvad de mener der skal gøres? Vi mener absolut nej. Når man kan konstatere, at der ikke er bevægelse i feltet — det kan vi selvfølgelig gøre med glæde, fordi vi så forslagene som reaktionære, som asociale indgreb — så synes jeg, det var rimeligt at man stoppede manøvrerne fra folketingets side, at man simpelt hen konstaterer kendsgerningerne.

På den baggrund skal jeg tillade mig at stille et forslag, der, hvis det skulle blive vedtaget, ville forhindre, at man kom i gang med tredje behandling, og samtidig ville indebære, at samtlige forslag var bortfaldet, og at man ville kunne give det danske folk ordet for at konstatere, hvad de mente der nu skulle gøres. Jeg skal tillade mig at fremsætte *forslag om motiveret dagsorden*, der lyder:

„Idet folketinget nu må konstatere, at regeringen ikke evner at lede den økonomiske lovgivning på en for landet forsvarlig måde,

opfordrer tinget regeringen til at træde tilbage og omgående udskrive nyvalg til folketinget.

Tinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Poul Westergaard (DR):

Fredag morgen gav dette tings flertal jo regeringen en tillidserklæring, der har ført til et nyt begreb i folkemunde, nemlig „tillidspartierne“. Retsforbundet stemte for denne tillidsdagsorden og er altså også blevet indrangeret i denne flok, forståeligt nok. Jeg har egentlig lyst til her at gøre et par bemærkninger om vores bevægelse til at stemme for den omtalte tillidsdagsorden.

For det første er vi enige i, at den økonomiske situation er alvorlig, og at et valg med efterfølgende måske langvarig regeringskrise vil betyde en udskydelse af problemernes løsning, som situationen i hvert fald dårligt tåler.

Dernæst var vi af den opfattelse, at forhandlingsmulighederne ikke var udtømte, og dette er jo blevet bekræftet af det, der er sket i den mellemliggende tid, som jo både